

Arrest

**nr. 176 696 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN LAER, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 januari 1999 (bijlage 26) en heeft zich vluchteling verklaard op 2 april 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 27 oktober 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 2 maart 2016.

1.3. Op 30 juni 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Gaza, van Palestijnse origine en moslim te zijn. U hebt uw ouders nooit gekend en hebt bijgevolg ook geen weet van hun namen, weet niet waar ze zijn geboren, of ze al dan niet vluchtelingen van 1948 of 1967 zijn, noch of ze al dan niet gedood of gevlucht zijn. Wel meent u dat uw vader twee vrouwen zou hebben gehad.

U hebt twee zussen en drie broers en verklaart dat zij de Gazastrook hadden verlaten en u achterlieten. Met de hulp van het Rode Kruis zou u hebben kunnen overleven. Op zesjarige leeftijd zou u door Hamas zijn aangesproken om te leren hoe een aanslag te plegen, doch u zou dit niet hebben gewild. Op negenjarige leeftijd zou u samen met een vriend, M.(...) N.(...), Gaza hebben verlaten en via Jordanië en Turkije (waar u gescheiden werd van uw vriend) naar Duitsland zijn vertrokken. Vervolgens reisde u verder naar Nederland, waar u een hele tijd verbleven hebt en 'een collega' had én waar u trouwens een andere identiteit en geboortedatum hebt opgegeven. U hebt er in het zwart gewerkt bij een aantal boeren. Zo'n achttien jaar geleden zou u naar België zijn gekomen, hier altijd op straat hebben geleefd en in het zwart hebben gewerkt.

Een zus, F.(...), heeft een dertigtal jaar geleden de Gazastrook verlaten en is naar Santiago, Chili, getrokken. De andere zus, van wie de naam A.(...) kan zijn, zit momenteel in een Israëliëse gevangenis omdat ze in opdracht van Hamas een zelfmoordaanslag in Tel Aviv had willen plegen. Hetzelfde geldt voor uw broer, A.(...). U hebt nog een broer van wie u vermoedt dat hij in Libanon is. Ook hij zou door Hamas zijn aangespoord om een aanslag te plegen, doch hij zou dit niet hebben willen doen. Van de derde broer weet u niet waarom hij Gaza verlaten heeft, noch waar hij zich momenteel bevindt.

Op 12 maart 2006 werd u door de politie van Antwerpen-West gecontroleerd en kreeg u een bijlage 13 (u had een mes op zak en geen identiteitsstukken en u had tumult veroorzaakt in het Schipperskwartier).

Op 5 april 2006 werd u opnieuw gecontroleerd door de politie van Antwerpen-West in het Schipperskwartier en de volgende dag werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen (wegens prostitutie-exploitatie), op 28 juni 2006 werd u vrijgelaten.

Op 13 juli 2006 werd u andermaal gecontroleerd door de politie-West van Antwerpen. U had opnieuw geen documenten op zak en u bevond zich in de prostitutiebuurt.

Op 6 oktober 2006 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen voor diefstal met geweld of bedreiging, diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, gebruik of vertoon van wapens. Op 3 januari 2007 werd u veroordeeld door de rechtbank tot 15 maanden gevangenis, op 30 januari 2007 werd u vrijgelaten.

Op 7 juni 2007 werd u gecontroleerd door de lokale politie van Antwerpen, niet in het bezit van enig identiteitsdocument. U beweerde hier illegaal te verblijven en in het zwart te werken.

Op 7 augustus 2007 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis wegens diefstal met geweld.

Op 10 oktober 2007 werd u veroordeeld door de rechtbank van Antwerpen tot 15 maanden gevangenis en een geldboete wegens diefstal. Op 15 februari 2008 werd u vrijgelaten maar overgebracht naar het gesloten centrum in kader van uw uitwijzing. Op 4 april 2008 werd u weer vrijgesteld.

Op 24 september 2008 wordt u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Antwerpen wegens diefstal met geweld. Op 26 december 2008 wordt u veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen en op 5 februari 2009 wordt u vrijgelaten

Op 24 maart 2009 werd u gecontroleerd door de politie in Antwerpen wegens problemen met De Lijn, weer had u geen documenten op zak.

Op 30 augustus 2009 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Antwerpen wegens diefstal. Op 27 oktober 2009 werd u veroordeeld door de rechtbank en op 12 december 2009 werd u vrijgelaten.

Op 23 november 2010 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Antwerpen voor diefstal, verdovende middelen en al uw andere herhaalde feiten. Op 5 januari 2011 werd u vrijgelaten, maar ook veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

Op 10 februari 2011 werd u door de politie gecontroleerd in kader van een routinecontrole en de dag erna werd u doorgestuurd naar de gevangenis van Antwerpen. Op 6 mei 2011 werd u veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen en op 19 september 2013 werd u vrijgelaten.

Op 2 april 2015 diende u hier een asielaanvraag in, u stelde ziek (zowel psychisch als fysiek) en bang te zijn, in een tent te moeten slapen en mensen zouden u aangeraden hebben asiel aan te vragen.

B. Motivering

Na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt een vrees in de zin van de Conventie van Genève te koesteren, noch een risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel omwille van volgende redenen.

Zo stelt u afkomstig te zijn van de Gazastrook, deze plek op 9-jarige leeftijd te hebben verlaten, vervolgens in Europa te hebben rondgezworven en zo'n 18 jaar geleden in België te zijn aangekomen, waar u altijd in de illegaliteit hebt geleefd (CGVS p.1, 3).

U bent echter doorheen uw verklaringen niet in staat ook maar enige betrokkenheid met of kennis over de Gazastrook of uw Palestijnse origine aannemelijk te maken. Zo verwacht het CGVS van iemand die op jonge leeftijd zijn plek van origine heeft verlaten geen doorgedreven of gedetailleerde kennis, maar kan er wel verwacht worden dat u kan overtuigen dat u een band heeft met deze plaats en u zich in de loop der jaren informeert, al was het maar in grote lijnen, over de situatie in uw plaats van herkomst, toch wanneer u stelt naar deze plaats niet te kunnen terugkeren. Dient echter te worden vastgesteld dat u hier totaal in gebreke blijft.

U gevraagd naar uw ouders, kunt u hieromtrent geen enkele informatie verschaffen. Zo weet u niet waar ze zijn geboren, kent u hun namen niet, weet u niet of ze al dan niet vluchtelingen waren van 1948/1967, weet u niet of zij broers en zussen hadden, en weet u niet of ze de Gazastrook zijn ontvlucht of dat ze zijn omgekomen. Het enige wat u weet is dat uw vader twee vrouwen zou hebben gehad (CGVS p.2, 5-6). Het hoeft geen betoog dat uw totale onwetendheid omtrent al deze gegevens totaal ongeloofwaardig is. U hebt tenslotte nog twee zussen en drie broers en er kan toch van worden uitgegaan dat hierover werd gesproken. Bovendien geeft u zelf aan dat u via uw zus, die in Chili woont, te weten bent gekomen dat uw vader twee vrouwen had en ook al beweert u nu geen contact meer met die zus te hebben, blijkt dat jullie in het verleden wel degelijk met elkaar communiceerden, zodat het niet meer dan logisch zou zijn dat u hiernaar zou hebben gevraagd en jullie hierover sowieso zouden hebben gesproken (CGVS p.6). U hier dan ook mee geconfronteerd, stelt u hieromtrent nooit bij uw broers en zussen naar te hebben geïnformeerd. Gevraagd naar de reden hiervoor, antwoordt u ziek te zijn. Erop gewezen dat u toch niet al uw hele leven ziek bent, en dus andermaal gepeild waarom u hier niet naar hebt gevraagd, komt u niet verder dan te stellen 'het niet te weten' (CGVS p.5).

U gevraagd waar u bent geboren, kunt u slechts stellen 'Gaza'. Gevraagd waar precies, moet u hierop een antwoord schuldig bleven en geeft u als verschoning dat u de regio verlaten hebt toen u 9 jaar oud was (CGVS p.1). In dit opzicht is het dan toch wel opmerkelijk dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde in Yezee te zijn geboren (Verklaring DVZ, vraag 5). U hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te stellen 'ik weet niet wat ze daar schrijven' (CGVS p.6). Ook dit kan bezwaarlijk overtuigen te meer u ten overstaan van DVZ te kennen gaf Palestina reeds te hebben verlaten toen u 4 of 5 jaar oud was (Verklaring DVZ, vraag 6/ c). Bovendien is het weinig aannemelijk dat u ten overstaan van DVZ slechts één broer vermeldde, maar dat u het ten overstaan van het CGVS heeft over twee zussen en drie broers (CGVS p.5). Ook deze vaststelling wekt verbazing en brengt uw geloofwaardigheid aan het wankelen, te meer u stelt een broer en een zus te hebben die momenteel opgesloten zitten in een Israëliëse gevangenis omwille van een verijdelde zelfmoordaanslag in naam van Hamas, doch u ook hieromtrent totaal niets weet te vertellen of ook maar één stap heeft ondernomen om iets te weten te komen. Immers u stelt dit nieuws via een buurman te hebben vernomen toen u 15 of 16 jaar oud was. Hoe deze buurman dan wel noemde, daar hebt u geen idee van (CGVS p.4). Gevraagd of u intussen organisaties geraadpleegd hebt om zo informatie over hen te vergaren, geeft u in eerste instantie aan dit te hebben geprobeerd, maar het zou niet zijn gelukt. Wanneer u naar details gevraagd wordt, blijkt dat u eigenlijk in dezer totaal niets hebt ondernomen. Dan maar gevraagd of u ooit het Rode Kruis gecontacteerd hebt, ontkent u en vergoelijkt u dit door te stellen dat u ziek bent en iedereen gevlucht is (CGVS p.4). Uw nonchalante en ongeïnteresseerde houding wekt verbazing en doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid en deze van uw beweerde herkomst.

U gevraagd te vertellen over wat u zich herinnert van uw woonplaats in Gaza, komt u niet verder dan te stellen dat het vlakbij Jordanië is. Andermaal gevraagd om de plek waar u woonde te beschrijven, kunt u slechts antwoorden het niet meer precies te weten. Erop aangedrongen deze plek te beschrijven, komt u niet verder dan 'een klein dorp en alleen de zee ken ik'. De naam van deze zee kent u dan weer niet. Gevraagd naar dorpen, steden, andere plekken in Gaza, kunt u hierop geen antwoord formuleren, net zomin als u maar een begin van antwoord kunt formuleren wanneer u gevraagd wordt naar namen van clans of stammen die in uw wijk woonden. Gevraagd naar plekken waar u met uw vriendjes naartoe ging, ontwijkt u een antwoord door te stellen 'het was allemaal Intifada, ik verliet Palestina'. Gevraagd om uw leven daar eens te beschrijven, herhaalt u dat er Intifada was, Israël met gas schoot en uw lichaam kapot was (CGVS p.2, 4-5). De vaststelling dat u totaal niets weet te vertellen over de plaats waar u toch 9 jaar gewoond heeft, en andermaal dient te worden opgemerkt dat het CGVS geen hyper gedetailleerde informatie van u eist, wekt verbazing daar u toch bij machte moet zijn een begin van een antwoord op een dergelijke open vraag te formuleren.

U gevraagd of u UNRWA kent, komt u niet verder dan 'ik weet het niet precies' (CGVS p.2). De vaststelling dat u, als beweerde Palestijn uit Gaza, deze organisatie niet kent, kan totaal niet overtuigen gezien het belang dat deze organisatie door de jaren heen heeft gehad, en nog heeft, voor Palestijnen. Uw verklaring dat u op heel jonge leeftijd Gaza hebt verlaten en u ziek bent doet hieraan geen afbreuk

daar er toch van kan worden uitgegaan dat u in de loop van de tijd hierover iets zou moeten hebben opgevangen.

U gevraagd naar Joodse kolonies, en eerst gepeild of u wist wat een kolonie was waarop u bevestigend antwoordde, stelt u er geen te kennen (CGVS p.2). Gevraagd naar vluchtelingenkampen, geeft u aan dat er veel zijn, maar u kent er geen. U voegt toe dat de Israëli's de olijfbomen vernield hebben en boerderijen hebben afgebrand (CGVS p.5).

Ook gevraagd alles te vertellen wat u weet over Gaza, kunt u slechts vervallen in gemeenplaatsen 'er is altijd oorlog, ik ben altijd gebombardeerd geweest met oorlog, niet normaal' (CGVS p.6). Nergens is er een spoor van enige persoonlijke nuancering of beleving te bespeuren.

U gevraagd of u de actuele situatie in Gaza opvolgt, antwoordt u dat er u verboden is het internet te raadplegen of naar al-Jazeera te kijken, u krijgt dan immers problemen in uw hoofd, zo geeft u aan (CGVS p.4). Toch biedt deze uitleg geen afdoende verschoning daar er toch van uit kan worden gegaan dat u sinds uw beweerde vertrek wel degelijk eens de media zou hebben geraadpleegd of met mensen hierover zou hebben gesproken. Er werd u dan ook gevraagd naar de meest recente oorlog in Gaza, waarop u verwees naar incidenten van een zevental jaar geleden. Gevraagd of u geen weet hebt van een meer recente oorlog, hierbij de oorlog van de zomer van 2014 in gedachten, stelt u 'Sabra en Shatila'. Erop gewezen dat we hier over Libanon spreken, beaamt u dit en geeft u aan geen andere kennis te hebben (CGVS p.7). U gevraagd wie momenteel de leider is van Hamas, antwoordt u dat sheikh Yassin dood is, maar dat u niet weet wie hem opvolgde (CGVS p.3).

Verder dient aangestipt dat u, gevraagd of u documenten hebt, hier ontkennend op antwoordt. Logischerwijze dan maar gevraagd, gezien u hier toch al zo'n 18 jaar bent, of u intussen hier al naar de Palestijnse vertegenwoordiging bent geweest om zo eventueel aan documenten te geraken, stelt u nog niet te zijn geweest. Gevraagd waarom u dit nog steeds niet hebt gedaan, geeft u als verschoning dat u medicatie neemt, veel boetes hebt gekregen en drie jaar geleden een zelfmoordpoging ondernomen heeft (CGVS p.3). Via mail liet uw advocaat weten dat hij van u had vernomen dat u op 9 maart jl., dus zo'n week na uw gehoor op het CGVS, naar de Palestijnse vertegenwoordiging in Brussel zou zijn geweest en men daar een foto en vingerafdrukken van u zou hebben genomen. Dient in dit kader te worden opgemerkt dat dit louter uw verklaringen zijn en u geen enkel begin van bewijs neerlegt dat u zich effectief tot hen hebt gewend. Daarenboven zijn we nu meer dan drie maanden verder, en heeft het CGVS nog geen enkel nieuws hieromtrent vernomen. Bijgevolg kan ook dit geen positieve invloed uitoefenen op de beoordeling van uw asielaanvraag.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt een band te hebben met de Gazastrook, laat staan van daar afkomstig te zijn. De vaststelling dat u het woord Intifada in de mond neemt en verwijst naar Abbas en sheikh Yassin doet hieraan geen afbreuk, gezien u deze namen overal kan hebben opgepikt (CGVS p.2-3). Gezien u het CGVS niet duidelijk maakt wie u bent en van waar u afkomstig bent, kan het CGVS zich dan ook geen beeld vormen van uw nood aan bescherming. Bijgevolg dienen u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te worden geweigerd.

De door u neergelegde medische documenten doen hieraan geen afbreuk, uw medische toestand staat hier op zich niet ter discussie en bovendien blijkt uit uw gehoor dat u in staat was op de vragen te antwoorden. De door u neergelegde foto's zijn gehaald van het internet en de mensen die erop staan zijn u niet bekend (CGVS p.5). Deze foto's vermogen geen ander licht te werpen op uw identiteit/afkomst en vermogen bijgevolg niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Tot slot dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat uw verklaring nu asiel aan te vragen omdat u dakloos en ziek bent, niet ressorteert onder de Conventie van Genève en gezien u pas na achttien jaar in België te hebben verbleven een asielaanvraag indient, doet dit vermoeden dat u eerder uw verblijf hier wil legaliseren, dan dat u nood zou hebben aan internationale bescherming (CGVS p.5). Deze appreciatie wordt nog bevestigd door uw verklaring noch in Duitsland, Italië of Nederland asiel te hebben aangevraagd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het materiële motiveringsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht, het

redelijkheidsbeginsel, artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de vreemdelingenwet, artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en de richtlijnen van de UNHCR, *“Note on Burden and Standard of Proof”*, herhaalt verzoeker in een eerste onderdeel dat hij op zeer jonge leeftijd (9 jaar) de Gazastrook verlaten heeft, dat hij na zijn vertrek naar Duitsland is gegaan, daarna naar Nederland en vervolgens naar België, waar hij minstens sedert 2006 ononderbroken verblijft en dat hij een ernstig medisch-psychisch probleem heeft en al twee zelfmoordpogingen heeft ondernomen. Omdat in de bestreden beslissing het gegeven dat hij Palestijn is, afkomstig uit de Gazastrook, in twijfel wordt getrokken werd op 9 maart 2016, kort na het interview, contact opgenomen met de Palestijnse vertegenwoordiging in Brussel, waar een foto werd gegeven en waar vingerafdrukken werden genomen. Verzoeker stelt alleszins dat hij Palestijn is afkomstig uit Gaza en dat hij bevreesd is om terug te keren naar Gaza. Hij verwijst hiervoor naar de algemene situatie in Gaza, en specifiek naar het gegeven dat zijn broer en zus in Israël zouden zijn gevangengenomen.

In een tweede onderdeel poneert verzoeker dat hij duidelijk aanspraak maakt op subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij laakt dat de bestreden beslissing geen onderzoek doet naar het aspect subsidiaire bescherming, terwijl rapporten van onder meer Amnesty International nog steeds op de precare veiligheidstoestand van Palestijnen in Gaza wijzen. Om die reden meent verzoeker dat het dossier dient te worden teruggezonden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een grondig onderzoek van het verzoek om subsidiaire bescherming.

In een derde onderdeel wijst verzoeker op artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en op de richtlijn van de UNHCR, *“Note on Burden and Standard of Proof”*, volgens welke er bij twijfel aan de verzoeker het voordeel van de twijfel moet worden verleend. Onder verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 stelt verzoeker nog dat het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan. Verzoeker werpt op dat het duidelijk is dat er in zijn hoofde een belangrijke psychische en fysische component aanwezig is, wat maakt dat bij de beoordeling van de door hem afgelegde verklaringen en inzonderheid de lacunes en onduidelijkheden, met die component rekening dient te worden gehouden. De bestreden beslissing doet dit niet en behandelt de asielaanvraag alsof het gaat om een verzoeker met een normale rationele ingesteldheid, aldus verzoeker, die betoogt dat wegens deze onjuiste benadering van zijn persoon het Commissariaat-generaal zijn verklaringen ongunstig interpreteert en geen geloof hecht aan zijn (asiel)relaas.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een email dd. 14 maart 2016 van advocaat Bobber Loos aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een brief dd. 2 maart 2016 van advocaat Bobber Loos aan de Palestijnse Vertegenwoordiging in Brussel en een brief dd. 30 juli 2016 van advocaat Raf Jaspers aan de Palestijnse Vertegenwoordiging in Brussel.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij doorheen zijn verklaringen niet in staat bleek ook maar enige betrokkenheid met of kennis over de Gazastrook of zijn Palestijnse origine aannemelijk te maken. Dit besluit steunt op de vaststellingen en overwegingen dat (i) hij geen enkele informatie over zijn ouders kan verschaffen en hij geen aannemelijke verklaring geeft waarom hij zich hieromtrent nooit bij zijn broers en zussen heeft geïnformeerd, (ii) hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal het antwoord schuldig moest blijven op de vraag waar hij is geboren, hetgeen opmerkelijk is daar hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde in Yezee te zijn geboren, hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen gaf Palestina reeds te hebben verlaten toen hij 4 of 5 jaar oud was, terwijl hij op het Commissariaat-generaal aangaf de regio verlaten te hebben toen hij 9 jaar oud was, het weinig aannemelijk is dat hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken slechts één broer vermeldde maar dat hij het ten overstaan van het Commissariaat-generaal heeft over twee zussen en drie broers, hij stelt een broer en een zus te hebben die momenteel opgesloten zitten in een Israëlische gevangenis omwille van een vrijdelde zelfmoordaanslag in naam van Hamas doch hij ook hieromtrent totaal niets weet of ook maar één stap heeft ondernomen om iets te weten te komen, (iii) hij totaal niets weet te vertellen over de plaats waar hij negen jaar gewoond heeft terwijl hij toch bij machte moet zijn een begin van een antwoord op een dergelijke open vraag te formuleren, (iv) de vaststelling dat hij, als beweerde Palestijn uit Gaza, UNRWA niet kent totaal niet kan overtuigen gezien het belang dat deze organisatie door de jaren heeft gehad, en nog heeft, voor Palestijnen, (v) hij geen Joodse kolonies, noch vluchtelingenkampen kent, (vi) hij, gevraagd alles te vertellen wat hij weet over Gaza, slechts vervalt in gemeenplaatsen en nergens in zijn

verklaringen een spoor van enige persoonlijke nuancering of beleving te bespeuren is, (vii) hij de actuele situatie in Gaza niet opvolgt en hij hiervoor geen valabele verklaring geeft, hij gevraagd naar de meest recente oorlog in Gaza verwees naar incidenten van een zevental jaar geleden en hij geen weet blijkt te hebben van de oorlog van de zomer van 2014, en hij niet weet wie momenteel de leider is van Hamas, (viii) hij in de 18 jaar dat hij in België verblijft niet naar de Palestijnse vertegenwoordiging is geweest om zo eventueel aan documenten te geraken en hij hiervoor geen afdoende verschooning geeft, zijn advocaat via mail liet weten dat hij een week na het gehoor op het Commissariaat-generaal naar de Palestijnse vertegenwoordiging in Brussel zou zijn geweest doch hij geen enkel begin van bewijs neerlegt dat hij zich effectief tot hen heeft gewend en het Commissariaat-generaal drie maanden later hieromtrent nog geen enkel nieuws heeft vernomen zodat dit dan ook geen positieve invloed kan uitoefenen op de beoordeling van zijn asielaanvraag, (ix) de door hem neergelegde documenten geen afbreuk doen aan het voorgaande daar zijn medische toestand op zich niet ter discussie staat en bovendien uit het gehoor blijkt dat hij in staat was op de vragen te antwoorden, de foto's van het internet zijn gehaald en de mensen die erop staan hem niet bekend zijn, en de foto's niet vermogen een ander licht te werpen op zijn identiteit/afkomst en (x) zijn verklaring nu asiel aan te vragen omdat hij dakloos en ziek is niet ressorteert onder de Conventie van Genève en het feit dat hij pas na achttien jaar in België te hebben verbleven een asielaanvraag indient doet vermoeden dat hij eerder zijn verblijf hier wil legaliseren dan dat hij nood zou hebben aan internationale bescherming, appreciatie welke nog wordt bevestigd door zijn verklaring noch in Duitsland, Italië of Nederland asiel te hebben aangevraagd.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 juni 2016 (CG nr. 1512461), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, *quod non in casu*. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde

overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt enige band te hebben met de Gazastrook, laat staan van daar afkomstig te zijn, en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Immers, waar verzoeker erop wijst dat hij op 9 maart 2016, kort na het interview, contact heeft opgenomen met de Palestijnse vertegenwoordiging in Brussel, zoals moet blijken uit het mailverkeer van zijn raadsman, dient te worden benadrukt dat het loutere feit dat verzoeker na een verblijf van maar liefst 18 jaar in België de Palestijnse vertegenwoordiging zou hebben gecontacteerd, met als enige doel

documenten te bekomen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, bezwaarlijk kan volstaat om aan te tonen dat hij daadwerkelijk een Palestijn is, afkomstig uit de Gazastrook. Dit klemmt des te meer daar tot op heden geen antwoord van de Palestijnse vertegenwoordiging wordt bijgebracht.

Waar verzoeker voorts nog wijst op zijn psychische problemen, kan niet worden ingezien op welke wijze de bevindingen in de door hem voorgelegde medische attesten (geen delusionele of psychotische elementen, geen majeure psychiatrische problematiek, wel chronisch persoonlijke maladaptieve problematiek (chronische aanpassingsproblemen, waarin persoonlijkheidsstructuur, irritabiliteit, eiserigheid en verbaal agressieve stijl elementen zijn die spelen)), een verklaring zouden kunnen bieden voor de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen of aan de basis zouden kunnen liggen van het vastgestelde gebrek aan enige persoonlijke betrokkenheid met de Gazastrook, het manifeste gebrek aan kennis over en interesse in zijn familie en zijn totale gebrek aan kennis over zijn woonplaats in Gaza in het bijzonder en over Gaza in het algemeen.

Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade en het bekritisieren van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Wat betreft de uiteenzetting in het verzoekschrift omtrent het voordeel van de twijfel, benadrukt de Raad dat er *in casu* van twijfel geen sprake is, zoals blijkt uit omstandige motivering van de bestreden beslissing, die in voorliggend verzoekschrift niet op dienstige wijze wordt ontcracht zoals blijkt uit wat voorafgaat.

De Raad stelt vast dat verzoeker volledig voorbij gaat aan de overwegingen van de commissaris-generaal dat zijn verklaring nu asiel aan te vragen omdat hij dakloos en ziek is niet ressorteert onder de Conventie van Genève en het feit dat hij pas na achttien jaar in België te hebben verbleven een asielaanvraag indient doet vermoeden dat hij eerder zijn verblijf hier wil legaliseren dan dat hij nood zou hebben aan internationale bescherming, appreciatie welke nog wordt bevestigd door zijn verklaring noch in Duitsland, Italië of Nederland asiel te hebben aangevraagd. Ook deze overwegingen worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker voert evenmin enig concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Gaza waardoor hij evenmin aantoonde deze regio te zijn ontvlucht of er niet te kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit/de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een

kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar Europa in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in Europa leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn land en werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst en de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen. Aangezien verzoeker aldus zijn afkomst uit de Gazastrook niet aannemelijk maakt, is de verwijzing naar de precare veiligheidssituatie van Palestijnen in Gaza *in casu* niet dienstig.

2.7. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden benadrukt dat ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggesteerd, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626).

2.8. Waar verzoeker voorts artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geschonden acht, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het KB van 11 juli 2003 gewijzigd werd door het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2010. Het nieuwe artikel 27 heeft dezelfde strekking en luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de asielzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren."

Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Een schending van artikel 27 van hoger aangehaald koninklijk besluit wordt niet aangetoond door de loutere stelling dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden

beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan.

2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.10. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.11. Waar verzoeker in fine vraagt om, in ondergeschikte orde, het dossier opnieuw over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS